

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2020. január 27. napján megtartott nyilvános ülés és a 2020. szeptember 9. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bünszövetségben, jelentős mennyiségű kábítószerre, oktatási, köznevelési feladatok ellátására rendelt épület közvetlen környezetében elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2019. szeptember 4. napján kihirdetett 25.B.128/2018/82. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

I. r. vádlott és II. r. vádlott kábítószer-kereskedelem büntetteként minősített cselekményénél külön-külön a társtettesi minőséget mellőzi és a Btk. 177. § (1) bekezdés c) pont, cb) alpont II. fordulátát, (2) bekezdés a) és b) pontját jelöli meg.

III. r., IV. és V. r. vádlottak esetében a bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként minősített cselekményüknél a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulátát is megjelöli.

VII. r. vádlottat érintően a kábítószer-kereskedelem büntettét a Btk. 177. § (1) bekezdés c) pont, ca) alpont II. fordulatát és (4) bekezdés felhívásával jelöli meg.

VIII. r. vádlott kábítószer-kereskedelem vétségeként minősített cselekményénél a társtettesi minőséget mellőzi és a Btk. 176. § (1) bekezdését, (5) bekezdés a) pontjának II. fordulatát jelöli meg.

I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 (négy) évre, II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre enyhíti.

III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 2 (kettő) hónapra mérsékli.

IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 500 (ötszáz) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti. Egy napi tétel összegét 1.000,- (egyezer) Ft-ban állapítja meg. Az így kiszabott 500.000,- (ötszázezer) Ft pénzbüntetés meg nem fizetés esetén 500 (ötszáz) nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A közügyektől eltiltást, a végrehajtási fokozatra és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

V. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 500 (ötszáz) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti. Egy napi tétel összegét 1.000,- (egyezer) Ft-ban állapítja meg. Az így kiszabott 500.000,- (ötszázezer) Ft pénzbüntetés meg nem fizetés esetén 500 (ötszáz) nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A közügyektől eltiltást, a végrehajtási fokozatra és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

A Debreceni Járásbíróság 28.Fk.1045/2012/7. számú ítéletével kiszabott 6 (hat) hónap fiatalkorúak fogházában letöltendő szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtásának elrendelését mellőzi.

VI. r. vádlottra az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és a társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés) miatt indult eljárást megszünteti.

VII. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 500 (ötszáz) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti. Egy napi tétel összegét 1.000 (egyezer) Ft-ban állapítja meg. Az így kiszabott 500.000,- (ötszázezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 500 (ötszáz) nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A közügyektől eltiltást, a végrehajtási fokozatra és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

A Hajdúböszörményi Járásbíróság B.1281/2014. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év 4 (négy) hónap fogházbüntetés utólagos végrehajtásának elrendelését mellőzi.

VIII. r. vádlott pénzbüntetésénél a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

A kiszabott pénzbüntetésébe az által 2017. március 16. napjától 2017. szeptember 14. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja, így 183 (egyszáznolcvanhárom) napi tétel pénzbüntetés lerovottnak tekintendő.

A fennmaradó 2.400,- (kettőezer-négyszáz) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 2 (kettő) nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre kell átváltoztatni.

A 222.000,- (kettőszázhuszonkettőezer) Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére és a pénzbüntetés utólagos végrehajtása esetére vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság 090000/209/2016. bü. ügyében lefoglalt és hatósági letétben elhelyezett 2.244.500,- (kettőmillió-kettőszáznegyvennégyezer-ötszáz) Ft-ból 1.123.250,- (egymillió-egyszázhuszonháromezer-kettőszázötven) Ft az I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzás, míg 1.116.304,- (egymillió-egyszázötvenháromezer-háromszáznegy) Ft lefoglalását az ítéltábla megszünteti és kiadni rendeli szám alatti lakosnak, ugyanakkor a fennmaradó 4.954,- (négyezer-kilencszázötvennégy) Ft összeget visszatartja az I. r. vádlottal szemben megállapított bűnügyi költségére.

II. r. vádlottra 1.139.000,- (egymillió-egyszázharminckilencezer) Ft erejéig tekinti elrendeltnek a vagyonek Kobzást.

III. r. vádlott estében a vagyonek Kobzást mellőzi.

A ... Bü.09010/3492/2016. számú ügyében lefoglalt és a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet 29200-801/23575/2016. szakvélemény szám alatt megvizsgált 1-6. tételszám alatti kábítószer bűnjeleket, a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság 090000/209/2016. bü. számú ügyében lefoglalt és Nemzeti Szakértői és Kutató Központ 29200-801/6412-2/2017. szakvélemény szám alatt megvizsgált 1. tételszám alatti kábítószer bűnjelet,

a ... Bü.09010/3492/2016. számú ügyében lefoglalt és a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet 29200-801/23575-1/2016. szakvélemény szám alatt megvizsgált 1-2. tételszám alatti kábítószer bűnjeleket, a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság 090000/209/2016. bü. számú ügyében lefoglalt és Nemzeti Szakértői és Kutató Központ 29200-801/6412/2017. szakvélemény szám alatt megvizsgált 1-2. tételszám alatt kábítószer bűnjeleket,

a ... Bü.09010/3492/2016. számú ügyében lefoglalt és a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet 29200-801/23575-2/2016. szakvélemény szám alatt megvizsgált 1. tételszám alatti bűnjeleket,

a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság 090000/209/2016. bü. számú ügyében lefoglalt és Nemzeti Szakértői és Kutató Központ 29200-801/6412-1/2017. szakvélemény szám alatt megvizsgált 1. tételszám alatti Laser márkájú digitális mérleg bűnjelet elkobozza.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A II. r. vádlott által az elsőfokú bíróság határozatának kihirdetésétől 2020. április 15. napjáig bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A másodfokú eljárásban felmerült 208.175,- (kettőszáznyolcezer-egyszázhetvenöt) Ft bűnügyi költségből III. r., VII. r., VIII. r. vádlottak külön-külön 50.400,- (ötvenezer-négyszáz) Ft - 50.400,- (ötvenezer-négyszáz) Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelesek az állam külön felhívására, II. r. vádlott 56.975,- (ötvenhatezer-kilencszázhetvenöt) Ft bűnügyi költség megfizetésére köteles.

VII. r. vádlott személyi igazolvány száma:

VIII. r. vádlott lakcíme: ...

VI. r. vádlottat érintően a megtérítés feltételei fennállnak.

Az ítéletnek a VI. r. vádlottra vonatkozó rendelkezése esetében az ügyész, a VI. r. vádlott és védője jogorvoslatot jelenthetnek be, illetve a jogorvoslat bejelentésére 3 (három) napot tarthatnak fenn.

I n d o k o l á s

A Debreceni Törvényszék 2019. szeptember 4. napján kihirdetett 25.B.28/2018/82. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 177. § (1) bekezdés c) pont cb) alpont és (2) bekezdés a) és b) pontok alapján társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében.

Ezért 4 év 10 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. Rögzítette, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben (bűnügyi felügyeletben) töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy a bűnügyi felügyelet esetében egy napi szabadságvesztésnek 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

II. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 177. § (1) bekezdés c) pont cb) alpont és (2) bekezdés b) pont) állapította meg.

Ezért mint többszörös visszaesőt 6 év 2 hónap szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. Rögzítette, hogy a II. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben (bűnügyi felügyeletben) töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy a bűnügyi felügyelet esetében egy napi szabadságvesztésnek 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Az ismeretlen helyen tartózkodó III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés).

Ezért 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rögzítette, hogy a III. r. vádlott a szabadságvesztés büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

A törvényszék a IV. r. vádlott vonatkozásában a Debreceni Járásbíróság 12.Fk.1519/2012/20. számú ügyében alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette.

IV. r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg (Btk. 176. § (1) bekezdése).

Ezért, valamint társtettesként elkövetett garázdaság vétsége (1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdése) és társtettesként elkövetett testi sértés vétsége (1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdése) miatt - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rögzítette, hogy a IV. r. vádlott a szabadságvesztés büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdése).

Ezért 2 év 4 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

Az elsőfokú bíróság a Debreceni Járásbíróság 28.Fk.1045/2012/7. számú ítéletével kiszabott 6 hónap fiatakorúak fogházában letöltendő szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtását elrendelte. Rögzítette, hogy az V. r. vádlott a szabadságvesztés büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdése).

Ezért 2 év 4 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. Rögzítette, hogy a VI. r. vádlott a szabadságvesztés büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

VII. r. vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 177. § (1) bekezdés c) pont ca) alpont (4) bekezdés) állapította meg.

Ezért 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

A törvényszék a Hajdúböszörményi Járásbíróság B.1281/2014. számú ítéletében kiszabott 1 év 4 hónapi felfüggesztett szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtását elrendelte. Rögzítette, hogy VII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem vétségében (Btk. 176. § (1) bekezdés (5) bekezdés a) pontja).

Ezért halmazati büntetésül 185 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egynapi tétel összegét 1.200,- Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 222.000,- Ft pénzbüntetést amennyiben nem fizeti meg VIII. r. vádlott, illetve egy havi részlet befizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét a törvényszék szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. A pénzbüntetés helyébe lépő

szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.

Az elsőfokú bíróság a VIII. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott pénzbüntetésbe, utólagos végrehajtása esetén beszámítani rendelte.

Az első fokon eljáró törvényszék az I. r. vádlott vonatkozásában 1.304.000,- Ft erejéig, a II. r. vádlott vonatkozásában 1.105.000,- Ft erejéig, a III. r. vádlott esetében 199.000,- Ft erejéig, a IV. r. vádlott esetében 10.000,- Ft erejéig, míg az V. r. vádlott vonatkozásában 20.000,- Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el.

A törvényszék rendelkezett arról, hogy a nyomozás során letétben elhelyezett 2.244.500,- Ft-ból 1.304.000,- Ft-ot visszatart I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyoneklobzás biztosítására, míg 940.500,- Ft-ot a vele szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására.

A nyomozás során letétben elhelyezett 37.500,- Ft-ot a VIII. r. vádlottal szemben megállapítandó bűnügyi költség biztosítására rendelt visszatartani.

Az eljárás során lefoglalt kábítószeresek vonatkozásában elkobzásról döntött a törvényszék, illetőleg a digitális mérleget is elkobozta.

A többi bűnjel vonatkozásában lefoglalásuk megszüntetése mellett a jogos tulajdonosoknak történő kiadás felől határozott.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte külön-külön a vádlottakat, azonban 181.570,- Ft bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy az az állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság a VIII. r. vádlottat 440.562,- Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet kihirdetését követően az ügyész III. r. és VI. r. vádlottak terhére súlyosítás végett, míg VIII. r. vádlott javára a társtettesként való elkövetésre vonatkozó megállapítás mellőzése érdekében fellebbezett, míg a további vádlottak tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

I. r. vádlott és védője elsődlegesen a bünszövetségben, valamint oktatási feladatok ellátására rendelt épület közvetlen közelében történő elkövetés, mint minősítő körülmények mellőzése és a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke, továbbá a végrehajtási fokozat vonatkozásában enyhítés érdekében fellebbeztek.

II. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, a tényállás téves megállapítása miatt, másodlagosan enyhítés céljából fellebbeztek.

Az ismeretlen helyen tartózkodó III. r. vádlott védője enyhítés céljából fellebbezett.

IV. r. vádlott enyhítés érdekében, a védő a büntetés mértéke miatt enyhítés céljából jelentettek be jogorvoslatot.

V. r. vádlott és védője enyhítés végett fellebbeztek.

VI. r. vádlott és védője nem jelentettek be fellebbezést.

VII. r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbeztek.

VIII. r. vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet és a bűnügyi költség tekintetében részletfizetés engedélyezését kérték.

A fellebbviteli főügyészség a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, és indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a III. r. és a VI. r. vádlottak tekintetében a kiszabott büntetések, míg VIII. r. vádlott vonatkozásában a társtettesi elkövetést illetően változtassa meg, III. r. vádlott és VI. r. vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetéseit súlyosítsa, míg a többi vádlottat érintően az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

VIII. r. vádlott és védője által a bűnügyi költségre vonatkozó részletfizetés engedélyezésére

irányulóan előterjesztett kérelem a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 578. § (1) bekezdése szerint intézendő el.

A III. r. vádlottat érintően a kibocsátott elfogatóparancsot az ítéletábla visszavonta, mert a terhelt 2019. október 18-án Bv. intézetbe került korábbi büntetésének letöltése végett. Az ítéletábla a III. r. vádlott részére kézbesítette az elsőfokú bíróság ítéletét, melyet eddig nem kapott kézbe, mivel az elsőfokú ítélethozatalra távollétében lefolytatott eljárást követően került sor.

A III. r. vádlott méltányos, korlátlan enyhítés végett jelentett be fellebbezést, fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy lehetőséget lát büntetése végrehajtásának felfüggesztésére és közmunka kiszabására. A későbbiekben az ítéletáblához eljuttatott beadványában (88. sorszám) indítványozta, hogy az ítéletábla cselekvőségét pszichikai bűnsegédi magatartásnak minősítse, mivel csak elkísérte az I. r. vádlottat ...ra, semmilyen anyagi haszna nem származott ebből, így kereskedést nem valósíthatott meg, legfeljebb forgalomba hozatalról lehet szó esetében. A III. r. vádlott nem ért egyet azzal, hogy több alkalom is rögzítésre került az ítéletben személyét illetően, továbbá a vagyonekbevetés alkalmazását is kifogásolta.

Az I. r. vádlott védője az ítéletáblához eljuttatott fellebbezése indokolásában kitért arra, hogy az oktatási feladatok ellátására rendelt épület közvetlen környezetében történő elkövetés, mint minősítő körülmény kapcsán az elsőfokú bíróság álláspontját elfogadja, e körben a fellebbezését nem tartja fenn.

A "kereskedés", mint elkövetési magatartás a védő álláspontja szerint eleve feltételez egyfajta szervezettséget, illetve folyamatosságot, különösen abban az esetben, ha a kábítószer eljuttatása a fogyasztókhoz viszonteladókön keresztül történik. Ebben az esetben ugyanis a fogyasztókkal kapcsolatban álló kereskedő visszatérő jelleggel kapcsolatban áll azzal a személlyel, akitől szerzi be a kábítószer, vele rendszeres adásvételt bonyolít. Védenccé valóban megállapodott a II. r. vádlottal abban, hogy tőle kábítószer fog beszerezni, melyet a későbbiekben tovább értékesített, azonban ez a megállapodás, illetve ez a fajta "szervezettség" magának a kereskedői jellegű magatartás kifejtésének volt az előfeltétele, így bűnszövetség megállapítására önmagában nem adhat alapot. Olyan adat nem merült fel az eljárás során, hogy védenccé bárkivel közösen szervezte volna meg a kábítószer beszerzését, tárolását, kicsomagolását, szállítását vagy értékesítését, illetve a fogyasztók felkutatását. Jelen esetben annyi történt, hogy védenccé bizonyos forrásból egyedül vásárolt kábítószer, melyet ugyancsak egyedül tovább értékesített. Annak, hogy a fogyasztóinak kábítószer tudjon értékesíteni, előfeltétele volt az, hogy azt beszeresse valahonnan, de a II. r. vádlottal fennálló kapcsolat nem lépte túl a rendszeres vásárlás, beszerzés, azaz a tényleges kereskedés (ismétlődő adásvételek) kereteit, így az I. és II. r. vádlottak a bűncselekményt nem bűnszövetségben követték el, mivel ezen minősített eset megállapításához mindenképpen a szervezettség, az együttműködés más, komolyabb formája lett volna szükséges.

Az I. r. vádlott védője a kifejtettekre tekintettel indítványozta a bűnszövetségben történő elkövetés, mint minősítő körülmény mellőzését, védenccé kiszabott szabadságvesztés büntetésének enyhítését egyidejűleg azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának fokozata börtönben kerüljön megállapításra.

A védő az enyhítő körülmények körében megjelölte a büntetlen előéletet, más büntető eljárás soha nem volt és jelenleg sincs folyamatban védenccével szemben, rendezett családi körülmények között él, két kiskorú gyermeke van, rendszeres jövedelemmel munkaviszonnyal rendelkezett a bűncselekmény elkövetésétől függetlenül, beismerő vallomást tett, különösen jelentős együttműködő magatartást tanúsított, mely elősegítette az ügy felderítését és a vádemelést, megbánta a cselekményét, az elfogása óta több mint három év telt el, az eljárás teljes időtartama alatt kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

VII. r. vádlott védője fellebbezése indokolásában az elsősorban felmentésre, másodlagosan enyhítésre bejelentett fellebbezését változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat védence vonatkozásában, teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az elfogást végző rendőrtiszt vallomását, amely teljes egészében cáfolta a VII. r. vádlottra terhelő nyilatkozatot tevő ... tanú vallomását. Nem kerültek értékelésre kellő súllyal a büntetés kiszabása során a VII. r. vádlottról készült elmeorvos szakértői véleményben foglaltak, a többszöri öngyilkossági kísérlet, a személyiségzavar, a továbbiakban a részbeni beismerő vallomás, illetőleg az időmúlás.

II. r. vádlott meghatalmazott védője 2020. január 22-én az ítéletábrán 30. sorszám alatt bizonyítási indítványt terjesztett elő védence tartós betegségei folytán és igazságügyi orvos szakértő kirendelését indítványozta annak megválaszolása végett, hogy a II. r. vádlott tartós betegségei a büntetéselviselési tűrőképességét mennyire befolyásolják.

Az ítéletábrán 2020. január 27-én megtartott nyilvános ülésen (38. számú jegyzőkönyv) a III. r. vádlott védője védőbeszédet csatolt, melyben fellebbezését elsődlegesen hatályon kívül helyezés érdekében tartotta fenn a Be. 604. § (1) bekezdésének c) pontja cb) alpontot megjelölve, másodlagosan enyhítés céljából.

Az ítéletábra a II. r. vádlott védőjének indítványára elrendelte a II. r. vádlott vonatkozásában igazságügyi orvos szakértői vélemény beszerzését. A szakvélemény 54. sorszám alatt került becsatolásra.

II. r. vádlottnál a nyaki gerincműtét utáni állapot, a nyaki VII., a hát I. csigolyáknak megfelelő gyöki idegbántalom, valamint az agyban lakunáris infarktusok állnak fenn. Az orvosi dokumentumok alapján Parkinson-kór nem volt véleményezhető. A II. r. vádlott betegségei fogvatartási körülmények között kezelhetők, II. r. vádlottnál olyan betegség, mely az életét közvetlenül veszélyeztetné, nem áll fenn. A becsatolt orvosi dokumentumokban rögzítettek az igazságügyi elmeorvos szakértői véleményben az elmeállapotra tett megállapításokat nem befolyásolják, így az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény kiegészítése nem szükséges.

Időközben VII. r. vádlott korábbi ügyében kiszabott szabadságvesztés büntetéséből feltételes kedvezményrel 2020. március 6. napján szabadult. A Debreceni Ítéletábra 2020. április 15. napján kelt Bf.I.659/2019/76. számú végzésével az I. r. és II. r. vádlottak bűnügyi felügyeletét megszüntette. A végzés a Kúria Bpkf.I.622/2020/2. számú határozatával 2020. június 18. napján véglegessé vált.

V. r. vádlott védője az ítéletábrához 2020. szeptember 7-én érkezett beadványában (95. sorszám) az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést védence nevében és vele egyetértésben módosította, illetve kiegészítette. A védő álláspontja alapján az elsőfokú bíróság nem tartotta be a perrendi szabályokat eljárása során, és ezen eljárási szabálysértések nem orvosolhatóak a másodfokú eljárásban. A védő kifejtette azon álláspontját, hogy az V. és VI. r. vádlottak beismerő vallomását nem fogadhatta volna el a törvényszék a Be. 524. §-ában foglaltak szerint:

A törvényszék első tárgyalási napja 2018. június 27. napja volt (18. sorszámú jegyzőkönyv). Ezen a tárgyaláson a régi Be. szabályai alkalmazásával járt el. Az ügyész ismertette a vádat, védence nem volt jelen, védője jelezte ugyanakkor, hogy megbetegedett és külföldön kórházban tartózkodik.

A második tárgyalását 2018. szeptember 24. napján tartotta az elsőfokú bíróság (25. sorszámú jegyzőkönyv). A 2017. évi XC. törvény 2018. július 1. napján lépett hatályba, ezért a hatályos Be.

szabályokat kellett alkalmazni a folyamatban lévő ügyben ekkor. Jelen ügyben nem tartott előkészítő ülést az elsőfokú bíróság, mégis 2018. szeptember 24. napján keveredtek az előkészítő ülésre és a tárgyalásra vonatkozó kioktatási szabályok. A védő határozott álláspontja értelmében védencének ezen a tárgyaláson tett nyilatkozatát nem lehet a Be. 504. §-ban meghatározott beismerésnek elfogadni. Védence nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ebben a kérdéskörben nem is nyilatkoztatta meg az elsőfokú bíróság. Védence nem értette meg, hogy milyen következményei lehetnek a bűnösségének beismerése esetén, ezért a Be. 504. § (2) bekezdésének a) pontjában foglaltak nem teljesültek. Az elsőfokú bíróság nem járt el szabályszerűen, ugyanis nem volt egyértelmű az, hogy tárgyalást, vagy előkészítő ülést tart az ügyben. Tárgyalást tartott formailag, azonban az előkészítő ülésre vonatkozó figyelmeztetések is elhangzottak, mely alapján ezen figyelmeztetések félreérthetőek voltak, az eljárásban résztvevő vádlottak jogai lényegesen sérültek.

A 2018. november 28. napján megtartott tárgyaláson (41. sorszámú jegyzőkönyv) védence korábbi védőjének helyettese a bizonyítási indítványok megtétele körében indítványozta, hogy a törvényszék az V. r. vádlott beismerő vallomását a Be. 524. §-a alapján fogadja el. Az V. r. vádlott csatlakozott ehhez az indítványhoz, majd a bíróság figyelmeztette a Be. 524. § (1) bekezdésében foglaltakra, melyre az V. r. vádlott azt nyilatkozta, hogy megértette. A törvényszék ezt követően megvizsgálta a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében foglaltakat, majd meghozta a II. sz. végzést, melyben az V. r. vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadta.

A védő sérelmesnek tartja, hogy az elsőfokú bíróság ugyanakkor nem oktatta ki az V. r. vádlottat arra a körülményre, miszerint bűnösséget beismerő nyilatkozat kapcsán a másodfokú eljárásban sem a tényállást, sem a jogi minősítést nem lehet eredményesen támadni.

A 2019. január 18. napján megtartott tárgyalás (48. sorszámú jegyzőkönyv) végén védence védője távollétes eljárás lefolytatásához kérte a bíróság hozzájárulását és az V. r. vádlott is kérte, hogy jelenléte nélkül folytassa le az eljárást a bíróság, védője legyen a kézbesítési megbízott, aki el is fogadta ezt a felkérést. A közös kérelemről nem döntött a jegyzőkönyv tanúsága szerint az elsőfokú bíróság.

A védő álláspontja nyomán a Be. 430. §-ban foglalt tárgyaláson való jelenlétről való lemondás nem a Be. 504. § (1) bekezdésében meghatározott tárgyaláshoz való jogról történő lemondással egyenértékű, tekintettel arra a tényre, hogy a jelenlétről történő lemondásra nemcsak beismerő vallomás esetén van lehetőség, ellenben a tárgyalás jogáról való lemondás kizárólag beismerés esetén lehetséges.

A védő határozott álláspontja, hogy a törvényszék nem járt el törvényesen, amikor védence vonatkozásában a Be. 524. § (1) bekezdése alapján a Be. 504. § (1) bekezdését és (3) bekezdését alkalmazta, ugyanis a Be. 504. § (2) bekezdésében foglaltak nem álltak fenn. Az elsőfokú ítélet tényállása a törvénysértő rendelkezéseken alapuló eljárási cselekmények eredménye, így az elsőfokú ítélet törvénysértő.

Az ügyben a védő szerint a IV. r.-VIII. r. vádlottak tekintetében a Be. LXXVI. fejezete szerint előkészítő ülést kellett volna tartania az elsőfokú bíróságnak, vagy nem kellett volna az előkészítő ülésre vonatkozó figyelmeztetéseket közölni a vádlottakkal, ugyanis ez félreérthető volt és nem egyértelmű. A védő elsődlegesen indítványozta, hogy az ítéletábra a Be. 609. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 609. § (2) bekezdés e) pontjában (az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el) rögzítettek értelmében helyezze hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

A védő további eljárási szabálysértéseket is megjelölt a VI. r., VII. r., illetőleg III. r. vádlottakat

érintően.

A védő másodlagos indítványa amennyiben az ítéletábra nem helyezi hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét, hogy az ítéletábra a belső arányosság elvét szem előtt tartva enyhítse, mérsékelje védenice kiszabott büntetését enyhítő szakasz alkalmazásával, vagy a kiszabott szabadságvesztés időtartamának mérséklésével, esetlegesen pénzbüntetés vagy közérdekű munka alkalmazásával, illetve a feltételes szabadságra bocsátás tartamának - a kiszabott szabadságvesztés időtartamának fele része után - növelésével.

A védő rámutatott arra, miszerint nem vitás, hogy védenice felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a bűncselekményt, azonban a korábban elbírált ügyben a vád tárgyává tett cselekmény egészen más jellegű volt. Védenice személyi körülményei körében előadja a védő, hogy az V. r. vádlott édesapja mellett az építőiparban dolgozott hosszabb ideig. Családi állapota nőtlen, de élettársa - jegyese van, és a jegyesek házasságkötést terveznek, valamint családalapítást. A cselekmény idején az V. r. vádlott drogproblémával küzdött, szülei segítségével kereste fel Dr. ... klinikai szakpszichológust, aki több éven át kezelte. 2016 augusztusában - miután a kábítószer fogyasztást abbahagyta - átvette a családi vállalkozás irányítását és aktívan szerepet vállalt a cég működésében. A cég egyszemélyes tulajdonosa és ügyvezetője 2016 augusztusa óta. A cég jól jövedelmez, 2016-tól folyamatosan nő az árbevétele és nyeresége.

Az V. r. személyi körülményekben bekövetkezett változás kapcsán a védő csatolt orvosi dokumentumokat, a társaság cégkivonatát, a kiegészítő mellékleteket 2016., 2017. és 2018. évi egyszerűsített éves beszámolóhoz.

A fellebbezések indokolása kapcsán az ítéletábra elsődlegesen a Be. 584. § (6) bekezdését emeli ki, mely szerint az ügyészség és a védő a fellebbezést írásban indokolni köteles. Az indokolást az ügyiratok felterjesztéséig az elsőfokú bíróságnál, az ügyiratok felterjesztése után a másodfokú bíróságnál - legkésőbb a másodfokú tanácsulást vagy tárgyalást megelőző 15. napon - lehet előterjeszteni.

A (7) bekezdés kimondja, hogy ha a (6) bekezdésben meghatározott határidőt az ügyészség mulasztja el, a tanács elnöke az ügyészség vezetőjét erről tájékoztatja, a védőt mulasztása esetén a bíróság rendbírsággal sújthatja.

A 2020. szeptember 9. napján megtartott tárgyaláson a II. r. vádlott bűnösségét a váddal egyezően elismerte, megbánta cselekményét, védőjével együtt a büntetés enyhítése céljából tartották fenn fellebbezésüket.

Az I., III. és VII. r. vádlottak és védőik bejelentett fellebbezéseiket fenntartották.

A IV. és V. r. vádlottak és védőik az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseiket fenntartották.

A VI. r. vádlott védője kifejtette azon álláspontját, hogy védenice kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos összes cselekményét egy eljárásban kellett volna elbírálni. Méltánytalan hátrányt jelent védenice számára, hogy jelen ügyben külön kerül értékelésre további kereskedői magatartása. A büntetés súlyosítása nem indokolt.

A VIII. r. vádlott védője az ügyészi indítványban foglaltakat osztotta.

A fellebbezési főügyészség az átiratában foglaltakat fenntartotta, de jelezte, hogy enyhítő körülmény a további időmúlás.

Az ítéletábra a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján teljes terjedelmében felülbírált, tekintettel a (10) bekezdésben rögzítettekre is a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja szerinti tárgyaláson és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok kisebb megsértésével ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le.

Az ítélet tábla álláspontja, hogy a Be. 609. § (1) bekezdésében megjelölt relatív eljárási szabálysértésekre került sor részben a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadása kapcsán meghozott végzést illetően, valamint részben a bűnösség körében a le nem foglalt kábítószer esetén a hatóanyag-tartalom meghatározása során az indokolás elmulasztása miatt.

Az előbbiek azonban nem voltak lényeges hatással az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására, így az ítélet hatályon kívül helyezésének szükségessége nem merült fel.

Az ügyiratok áttekintése után megállapítható, hogy 2018. szeptember 24. napján megtartott tárgyaláson (25. számú tárgyalási jegyzőkönyv) az V. r. és VI. r. vádlottak nem kívántak vallomást tenni, nyomozati nyilatkozataik ismertetését követően azonban a nyomozás során tett beismerő vallomásaikat fenntartották.

2018. november 28. napján védői felvetésre az V. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a törvényszék végzéssel elfogadta (41. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal).

2019. január 18. napján az V. r. vádlott lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, a kézbesítési megbízott személyét megjelölte (48. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldala).

2019. március 1. napján a VI. r. vonatkozásában a törvényszék végzést hozott a bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadásáról (51. számú tárgyalási jegyzőkönyv).

Az elsőfokú bírósági iratok 62. sorszáma alatt található irat tanúsága szerint a VI. r. vádlott lemondott a tárgyaláshoz való jogáról és megbízási szerződést csatolt a kézbesítési megbízott személyét illetően.

A Be. 524. § (1) bekezdése értelmében, ha a vádlott a vád tárgyává tett bűncselekményben a tárgyaláson ismerte be a bűnösségét, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására az 504. § (1) bekezdés - (3) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

A (2) bekezdés szerint, ha a bíróság nem látja akadályát az ügy befejezésének, az egyesbíró vagy a tanács elnöke a vádlottat a büntetéskiszabási körülményekre is kihallgatja, majd a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánítja.

A Be. 504. § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a vádlott a bűnösségét beismeri és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról lemond, a bíróság e tény, az eljárás ügyiratai, valamint a vádlott kihallgatása alapján vizsgálja meg, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadja-e.

A (2) bekezdés alapján a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának a feltételei a következők:

- a) a vádlott e nyilatkozatának természetét és jóváhagyásának következményeit megértette,
- b) a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozik,
- c) a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják.

A (3) bekezdés kimondja, hogy ha a (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállnak, a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadja.

E végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

A büntetőeljárási törvény Kommentárjának (főszerkesztő: Dr. Polt Péter) iránymutatása szerint:

A Be. következetes abban a tekintetben, hogy a bűnösséget beismerő és ennek megfelelően együttműködő vádlott ügyében egyszerűbb eljárást tesz lehetővé. A vádlott, ha addig nem tette, a tárgyaláson is beismerheti a bűnösségét, ami lehetőséget adhat az időigényes bizonyítási eljárás mellőzésére, ily módon az ügy gyorsabb és kevésbé költséges befejezésére.

Amennyiben a vádlott a tárgyaláson ismeri be a bűnösségét, a bíróság dönt a nyilatkozat elfogadásáról. Ennek során a Be. 504. § (1) - (3) bekezdés értelemszerű alkalmazásával kell eljárni. Ez a következőket jelenti: amíg az előkészítő ülésen a vádlott nyilatkozatának a bűnösség beismerése mellett a tárgyalás tartásáról való lemondást is tartalmaznia kell, a tárgyaláson bűnösségét beismerő vádlott esetében értelemszerűen a további bizonyítás felvételéről kell lemondani. A nyilatkozat elfogadásának feltételei megegyeznek a Be. 504. § (2) bekezdésében részletezettekkel.

A Be. szövegéből következően a vádlott a bűnösségét nemcsak a kihallgatása elején ezzel kapcsolatban hozzá intézett kérdésre, hanem a tárgyalás során bármikor beismerheti. A bíróság belátására bízva annak megítélését, hogy az ügy a tárgyalás folytatása nélkül, további bizonyítást mellőzve, a rendelkezésre álló iratok és a tárgyalás során addig beszerzett információk alapján befejezhető-e. Az eljárás egyszerűbb befejezéséhez ebben az esetben is szükséges, hogy a bíróság közbelső végzéssel elfogadja a vádlott nyilatkozatát (Be. 504. § (3) bekezdése). Ezzel állnak be ugyanis a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának joghatásai. Ezek közül igen lényeges, hogy ezek után a Be. 580. § (2) bekezdése szerint nincs helye fellebbezésnek az elsőfokú bíróság ítélete ellen a bűnösség megállapítása, továbbá a váddal egyező tényállás és minősítés miatt.

A továbbiakban az egyesbíró vagy a tanács elnöke kihallgatja a vádlottat a büntetés kiszabására vonatkozó körülményekre is, és további bizonyítás felvétele nélkül befejezetté nyilvánítja a bizonyítási eljárást.

Visszaulva az előkészítő ülés szabályai között a Be. 502. § (3) bekezdésére, megállapítható, miszerint az előkészítő ülésen a kihallgatás fő kérdése a vádlotthoz, hogy beismeri-e a bűnösségét a vád tárgyává tett bűncselekményben. Nem akadály a ügy előkészítő ülésen történő befejezésének az, ha a vádlott a bűnösségre is kiterjedő határozott beismerő nyilatkozaton túl nem kíván részletes vallomást tenni.

A bírói meggyőződés kialakulásához azonban szükség lehet arra, hogy a vallomás az adott bűncselekmény törvényi tényállásának megállapíthatóságához szükséges tényeket tartalmazza.

A bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának tehát nem feltétele, hogy a vádlott részletes vallomást tegyen (Be. 504. § (2) bekezdése).

Ugyancsak a bűnösséget beismerő nyilatkozaton alapul a rövidített indokolással szerkesztett ítélet lehetősége is (Be. 562. § (4) bekezdése).

Az egyszerűsítés lehetősége akkor áll fenn, ha a vádlott a váddal egyezően ismeri be a bűnösséget. A Be. nem a beismerő vallomást, hanem a végzéssel elfogadott "bűnösséget beismerő nyilatkozatot" támasztja az egyszerűsítés feltételéül.

A bíróság azonban nem köteles elfogadni a beismerő nyilatkozatot, ha az lényegesen eltér a vádlott korábbi vallomásaitól, és a vádlott nyilatkozatát nem erősíti meg ténybeli beismeréssel (BH2017. 365.).

Ha a vádlott a vád tárgyává tett cselekményben a bűnösségét beismeri, a bíróságnak végzéssel határoznia kell arról, hogy ezen nyilatkozatot elfogadja-e. Az elfogadás elsődleges feltétele, hogy az előkészítő ülésen a vádlott a tárgyaláshoz való jogáról is lemond, míg a tárgyaláson a további bizonyítás lefolytatásáról mond le. A bíróság ezentúl az ügyiratok és a vádlott kihallgatása alapján kialakult meggyőződése folytán dönt a beismerő nyilatkozat elfogadásáról.

A beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételeit a Be. 504. § (2) bekezdése tartalmazza.

A vádlott beszámítási képességével és a beismerés önkéntességével kapcsolatban a bizonyosság mércéje bizonyítás hiányában nem a kétséget kizáró bizonyosság (Be. 7. § (4) bekezdése), hanem az ésszerű kétely hiánya.

A bíróságnak az eljárás ügyiratai alapján is ellenkezhethet a meggyőződésével a beismerő vallomás elfogadása (Be. 167. § (4) bekezdés). A bíróságnak hivatalból kötelessége vizsgálni, hogy a vádlott beismerő nyilatkozatát az ügyiratok alátámasztják-e.

Ha nincs akadálya a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának, a bíróság azt végzéssel elfogadja. A végzés nem ügydöntő, az ellen fellebbezésnek nincs helye, azt a bíróság, ha tárgyalást tart, saját maga is hatályon kívül helyezheti (Be. 521. § (3) bekezdés).

Az ítéletábra még a következőket emeli ki:

Korábban nem ismert jogintézmény az általános eljárási szabályok között a bűnösségre is kiterjedő beismerő nyilatkozat elfogadásáról történő végzés meghozatala.

A törvényhelyhez fűzött miniszteri indoklás alapján a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy "a vádlott külső befolyástól mentesen, a saját elhatározásából ismerte-e el a bűnösséget, tisztában van-e a beismerő vallomása természetével és annak lehetséges következményeivel, illetve a beismerő vallomás hitelességével kapcsolatban nem merül-e fel kétely, és az a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal kellőképpen alátámasztott-e". Az indoklás szerint így az ésszerű kétely vizsgálata nem csupán a beismerő vallomás önkéntességével kapcsolatban, hanem annak hitelességével kapcsolatban is kötelező. A hitelesség vizsgálata azonban kizárólag a büntetőügy iratainak ismeretében lehetséges. Annak elemzése, hogy az eljárás ügyiratai alátámasztják-e a vádlott beismerő nyilatkozatát már külön, a Be. 504. § (2) bekezdésének c) pontjában van szabályozva. Az ésszerű kétely hiányának ellenőrzését a törvényszöveg azonban kizárólag a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége kapcsán írja elő (Be. 504. § (2) bekezdés b) pontja).

Az előzőekhez kapcsolódóan megjegyzendő, hogy a törvényszöveg "beismerő nyilatkozatról" szól. A törvény indoklása ezzel szemben "beismerő vallomásról".

A büntetőeljárásban a nyilatkozat és a vallomás jogi természete nem ugyanaz. A bizonyítás eszközei között nem véletlenül a terhelt vallomása került felsorolásra (Be. 165. § b) pont). Az előkészítő ülésen nincs bizonyítás. A vádlott nyilatkozata az egyszerűsítést szolgálja, de az nem tekinthető terhelti vallomásnak.

A bíróság a beismerés elfogadása (Be. 504. § (3) bekezdése), vagy az elfogadás megtagadása tárgyában (Be. 506. § (2) bekezdés) végzéssel határoz, mely nem fellebbezhető.

A Be. 449. § (4) bekezdése értelmében a pervezető végzés az ügy bíróságra érkezését követően az ügy menetét megállapító, az eljárási cselekmény előkészítésére irányuló vagy elvégzése érdekében hozott nem ügydöntő végzés.

Az eljárási törvényben a pervezető végzések körében a Be. 449. § (4) bekezdésének a) pontja - h) pontja közötti felsorolásban külön nem szerepel a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatával kapcsolatos végzés. Ugyanakkor nem vitásan a beismerés elfogadása vagy az elfogadás megtagadása tárgyában hozott végzés pervezető jellegű, hiszen az ügy menetét meghatározó, az eljárási cselekmény elvégzése érdekében hozott nem ügydöntő végzésnek tekinthető.

Ugyan a Be. 580. § (1) bekezdésének d) pontja alapján nincs helye fellebbezésnek a pervezető végzéssel szemben, de a (3) bekezdés alkalmazásával az ügydöntő határozat elleni fellebbezésre jogosult a bíróság végzését az ügydöntő határozat elleni fellebbezésében sérelmezheti.

A vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata kapcsán az ügyészség szerepéről a következőket szükséges még megjegyezni:

Az ügyészség döntésétől függően előterjesztheti a büntetés vagy intézkedés nemére és tartamára,

illetve mértékére irányuló indítványát arra az esetre, ha a vádlott az előkészítő ülésen elismeri a bűnösségét.

A büntetés vagy intézkedés mértékére vagy tartamára tett ügyészi indítvány elmaradása azonban nem akadályozza az ügy előkészítő ülésen vagy tárgyaláson történő elintézését.

Ha az ügyész nem terjeszti elő beismerés esetére az ezzel kapcsolatos indítványát, az nem akadályozza annak, hogy a bíróság ugyanakkor már akár az előkészítő ülésen, vagy a tárgyaláson ítéletet hozzon. Megfosztja magát az ügyész azonban attól, hogy a büntetés vagy intézkedés mértékét, tartamát illetően is hatással legyen a bíróság által meghatározott joghátrányra.

A bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának szabályaiból látható, hogy a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására vonatkozó végzés meghozatalakor az elsőfokú bíróság nem a törvény előírásainak megfelelően járt el. A tárgyaláson az V. és VI. r. vádlottat a bűnösséget beismerő nyilatkozat megtételét követően nem nyilatkoztatta arról, hogy a további bizonyítás felvételéről lemondanak-e. Az V. r. és VI. r. vádlottaknak a későbbiekben bejelentett nyilatkozataiból azonban az a következtetés vonható le, hogy gyakorlatilag lemondtak a további bizonyítás felvételéről, így a törvényszék végzése ezáltal vált megalapozottá.

Az ügyben egyébként előkészítő ülés tartására nem kerülhetett sor, hiszen a hatályos Be.-ben az átmeneti rendelkezések körében a 875. § (1) bekezdése egyértelműen kimondja:

Ha az ügyiratok e törvény hatálybalépése előtt a bírósághoz érkeztek, a bíróság e törvény hatálybalépését követő hat hónapon belül előkészítő ülést tart, kivéve, ha a bíróság e törvény hatálybalépését megelőzően kitűzte a tárgyalást.

Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése rögzíti, hogy a rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Tekintettel arra, hogy a jogegységi határozat a bíróságokra kötelező, így a jogszabály értelmezése során az semmiképpen nem hagyható figyelmen kívül [12/2001. (V. 14.) AB határozat, 42/2015. (XI.14.) AB határozat].

Az ítéletábra következőkre kíván még rámutatni:

A jogi indokolás hiányos, ha nem ismerteti az adott jogkérdést érintő jogegységi határozatot vagy a Kúria alkalmazható testületi állásfoglalásait.

Növeli az indokolás meggyőző erejét, ha a bíróság hivatkozik korábbi hasonló vagy eltérő tartalmú bírósági határozatokra, szükség esetén jogirodalmi álláspontokra is (Büntetőeljárás jog Kommentár a gyakorlat számára, HVG - ORAC Lap és könyvkiadó Kft., 2006, szerkesztő: dr. Berkes György).

A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozat - a kábítószerrel elkövetett bűncselekmények értelmezése kapcsán - I/3. pontja szerint természetes egységet csak az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása teremthet, és ennyiben - azaz az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások viszonyában összegződhetnek - a tiszta hatóanyag tartalom alapulvételével a kábítószer-mennyiségek.

A hivatkozott jogegységi határozat II/4. pontja az alábbiakat taglalja:

a) A természetes egységre vonatkozó - I. pont alatt kifejtett - álláspontból egyenesen következik, hogy a kábítószerrel visszaélés esetében fogalmilag kizárt a folytatólagos egység megállapítása. A természetes egységbe tartozó részselekmény esetében szükségszerű következmény a kábítószer-mennyiségek összegzése és a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó, és nincs jelentősége annak, hogy az össz mennyiség egésze vagy egy része valamilyen

módon már megsemmisült.

A meg nem lévő kábítószer mennyiségének megállapítása nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés (Kúria 57. BK vélemény II/5/c) pontja). Ezzel összefüggésben az sem szakértői, hanem bizonyítási kérdés, hogy a meg nem lévő kábítószer megállapított mennyiségének mekkora a tiszta hatóanyag-tartalma.

A BH2005. 279. számú eseti döntés értelmében a lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség tiszta hatóanyag tartalmának megállapítása nem a vegyész szakértő feladata, az a bíróság kizárólagos ténymegállapítási körébe tartozik.

A Be. 188. § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, szakértőt kell alkalmazni. Jelen ügyben a lefoglalásra került kábítószerekkel kapcsolatban a vegyész szakértő elvégezte a számítási módszerek felhasználásával a tiszta hatóanyag-tartalom meghatározását.

A le nem foglalt kábítószer hatóanyag-tartalmát elsőként a vádat emelő ügyész, majd a bíróság határozza meg, és ezt ugyanúgy indokolni kell, mint a becsült értékesítési alkalmakat és a bruttó súlyokat. A bíróság által alkalmazandó számítási módszerek nem tartoznak az ítélet tényállás részébe, azok kifejezetten az ítélet indokolásának körébe tartozó tények.

A lefoglalásra nem került kábítószer-mennyiség esetében a Be. 7. § (4) bekezdésében taglalt (a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére) alapelv szerint kell a tényeket megállapítani mind a kábítószer mennyisége, mind annak tiszta hatóanyag-tartalma tekintetében. A lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség alapján a tiszta hatóanyag-tartalom számításánál az ORFK Bűnügyi szakértői és Kutató Intézetben évente megvizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmáról az alsó - és felső értékhatár figyelembe vételével táblázatban, kábítószer fajtanként közölt legkisebb hatóanyag-tartalom az irányadó és a jogi minősítést az e táblázatban megjelölt legkisebb hatóanyag-tartalom számításával kell megállapítani.

A mérlegelt bizonyítékok alapján a tényállásban megállapított hozzávetőleges mennyiségek számításba vételével nem a vegyész szakértő matematikai feladata, hanem a bíróság tény megállapításához kapcsolódik az, hogy a vádlottak terhére rótt kábítószer-mennyiség alapján a kábítószerekkel visszaélés bűncselekménye a csekély mennyiségre elkövetettnek, vagy a csekély mennyiség felső határát meghaladó, a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő, vagy a jelentős mennyiség alsó határát meghaladónak minősül. A számtani alpműveletek közé sorolható szorzás és összeadás, százalékszámítás, továbbá a hatóanyag-tartalom mérlegelése a le nem foglalt kábítószerek esetén nem a vegyész szakértő kompetenciájába tartozik.

Az ORFK Bűnügyi Szakértő és Kutató Intézetben, továbbá a regionális Kábítószer-vizsgáló laboratóriumokban vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalma 2014. évben és 2016. évben akként alakult, hogy marihuánánál a totál - THC tartalom a 0,2 - 20 %-ban vehető figyelembe. Speednél az amfetamin 1-70%-ban. Nyilvánvalóan mindkét esetben az alsó értéket kell figyelembe venni a számításnál.

A Btk. 461. § (1) bekezdése értelmében a 176-180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha

- a) annak bázis formában megadott tiszta hatóanyag-tartalma az ad) alpont szerint amfetamin esetén a 0,5 gramm,
- c) totál-THC tartalom a 6 g mennyiséget nem haladja meg.

A 461. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a 176-180. § alkalmazásában az (1) bekezdés szerinti kábítószer a) jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzorosa.

A le nem foglalt kábítószeres becsült mennyiségét az ítélet táblája a vádlottak által tett nyilatkozatok alapján vette figyelembe a legkisebb mennyiségekben, a hatóanyag-tartalom meghatározásánál a megjelölt táblázatban feltüntetett alacsonyabb értékeket használta fel, míg a százalékszámításnál a büntető törvénykönyvben rögzített mennyiségi adatokból indult ki.

A le nem foglalt kábítószeres hatóanyag tartalmának meghatározásánál az ítélet táblája a fenti elvek mentén az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő adatokat ellenőrizni tudta és arra a következtetésre jutott, hogy a számítások pontosak, kivéve az I. r. és II. r. vádlottak személyénél.

Az első fokon eljáró bíróság figyelmét elkerülte ugyanis, hogy a II. r. vádlott által az I. r. vádlott részére értékesített, 400 gr marihuánából (elsőfokú ítélet 16. oldal második bekezdés) az I. r. vádlott lakásán közel 249 gr került lefoglalásra (elsőfokú ítélet 20. oldal harmadik bekezdés), így az értékesített mennyiség az I. r. vádlott által kb. 150 gr.

A II. r. vádlott által az I. r. vádlott részére értékesített 250 gr amfetaminből (elsőfokú ítélet 16. oldal második bekezdés) az I. r. vádlott lakásán közel 123 gr került lefoglalásra. (elsőfokú ítélet 20. oldal harmadik bekezdés), így az értékesített mennyiség az I. r. vádlott által kb. 127 gr.

Az I. r. vádlottól az előbbieken lefoglalt kábítószerben található hatóanyag-tartalom jogi értelemben vett együttes mennyisége meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak legkevesebb 183 %-a volt.

Miután a lefoglalásra került kábítószeres vizsgálatát igazságügyi vegyész szakértő elvégezte és a beszerzési forrás ugyanaz volt, így a meg nem lévő, már eladásra került kábítószeres vonatkozásában rögzíthető, hogy a hatóanyag-tartalom százalékos mértéke ugyanannyi volt, mint a házkutatás során előkerült kábítószeres hatóanyag-tartalma. Az értékesített mennyiségek figyelembevételével kijelenthető, hogy az I. r. vádlott által a II. r. vádlottól beszerzett kábítószeres teljes hatóanyag-tartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határának 300 %-át. (Becsült adat). Természetesen a II. r. vádlottnál ugyanezek az adatok veendő figyelembe.

Az ítélet táblája az eljárási szabályok vizsgálatát követően arra a meggyőződésre jutott, hogy a bíróság a tárgyalásán megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okosan értékelte, ezért az általa rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban az kisebb mértékben kiegészítésre, pontosításra szorul az iratok tartalma alapján a Be. 592. § (2) bekezdésének a) pontja alkalmazásával a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontját és a Be. 599. § (2) bekezdésének a) pontját is felhívva a következőképpen:

II. r. vádlott első és második helyen megjelölt elítélésénél, mint többszörös visszaesőt ítélték el, és mindkét esetben a büntetéséből történt szabadulása 2015. március 6. napja volt. Az össz büntetési ítélet meghozatalára vele szemben, mint többszörös visszaesővel szemben került sor és a feltételes szabadság 2015. május 25. napján telt le. A büntetés utolsó napja itt is 2015. március 6. napjában határozható meg.

A külföldi ítélet érvényének elismerése kapcsán pontosítandó, hogy a csekély mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége mellett megszerzéssel csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétsége miatt került sor elítélésére.

A II. r. vádlott esetében szükséges a többszörös visszaesői minőséget megalapozó további

elítéléseinek is a feltüntetése:

A Debreceni Városi Bíróság 2000. július 14. napján jogerőre emelkedett B.787/2000. számú ítéletével tartás elmulasztásának vétsége miatt 6 hónapi végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte.

A Nyírbátori Városi Bíróság B.293/1998. számú ítéletével, mely a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.Bf.1296/2000. számú ítéletével 2000. november 27. napján jogerőre emelkedett jogerőre orgazdaság vétsége miatt, mint különös visszaesőt 10 hónapi végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte.

A Debreceni Városi Bíróság 12.B.2923/1999/65. számú, 2002. március 5. napján jogerőre emelkedett ítéletével társtettesként elkövetett orgazdaság büntette miatt 9 hónapi börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ezen három alapítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetéseket foglalta összbüntetésbe a Debreceni Városi Bíróság 12.BK.181/2006/2. számú ítéletével, mely a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 18.Bkf.314/2006/2. számú határozatával 2006. július 3. napján jogerőre emelkedett jogerőre. A különös visszaeső elítéltséggel szemben az összbüntetés 1 év 7 hónap börtönben került meghatározásra.

A szabadságvesztés büntetés kezdő napja: 2008. március 9.

A szabadságvesztés büntetés utolsó napja: 2009. január 8.

II. r. vádlott megbetegedései:

II. r. vádlottnál a nyaki gerincműtét utáni állapot, a nyaki VII., a háti I. csigolyáknak megfelelő gyöki idegbántalom, valamint az agyban lakunáris infarktusok állnak fenn. Az orvosi dokumentumok alapján Parkinson-kór nem volt véleményezhető. A II. r. vádlott betegségei fogvatartási körülmények között kezelhetők, II. r. vádlottnál olyan betegség, mely az életét közvetlenül veszélyeztetné, nem áll fenn. A becsatolt orvosi dokumentumokban rögzítettek az igazságügyi elmeorvos szakértői véleményben az elmeállapotról tett megállapításokat nem befolyásolják, így az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény kiegészítése nem szükséges.

A II. r. vádlott bűnügyi felügyeletének megszüntetése után árubeszerzőként dolgozik, egészségi állapota tovább romlott, másfél hónapja életmentő műtétet kellett rajta végrehajtani.

A III. r. vádlottat elfogatóparancs alapján előállították 2019. október 18-án, azóta korábbi ügyében kiszabott jogerős szabadságvesztés büntetését tölti. A III. r. vádlottnak megszületett a második gyermeke.

IV. r. vádlott munkaviszonyt létesített, élettársa 7 hónapos terhes.

A VI. r. vádlott esetében megjelölendő, hogy a Nyíregyházi Járásbíróság 2017. június 7. napján kelt 19.B.183/2017/45. számú határozatával, mely a Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.607/2017/6. számú határozatával jogerőre emelkedett jogerőre 2018. február 27. napján a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő kábítószer-kereskedelem büntette miatt ítélte 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre.

A VI. r. vádlott vonatkozásában az adott ügyben az elkövetési idő: 2015. szeptember - 2016. június 16. napja.

Ezen büntetését tölti 2018. június 28. napja óta.

A feltételes szabadságra bocsátás: 2020. március 6. (ítélőtáblai iratok 51. szám).

A VI. r. vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

Az elsőfokú ítélet 16. oldalának második bekezdése kiegészítendő azzal, hogy 2016 tavaszán az I. r. vádlott által a II. r. vádlottól próbaképpen megvásárolt 20 gr marihuána 1.700,- Ft grammonkénti ár figyelembevételével 34.000,- Ft összeget jelent.

A 2016. június hónaptól 2016. szeptember hónap végéig megvásárolt kábítószerre összességében 1.105.000,- Ft-ot fizetett ki az I. r. vádlott a II. r. vádlottnak.

Az elsőfokú ítélet 20. oldalának második bekezdésében pontosítandó a páncélszekrényben lefoglalt összeg, mely 2.210.000,- Ft-ban jelölendő meg. Az összegből a nagymama és az édesanya igazolható megtakarítása külön-külön 558.107,-Ft - 558.107,- Ft volt, összesen 1.116.214,- Ft.

A 20. oldal harmadik bekezdésében a házkutatás során lefoglalt és 5,015 gr mennyiségnek megjelölt amfetamin 5,09 helyesen.

A lefoglalt amfetamin összmennyisége 122,625 gramm.

A lefoglalt marihuána összmennyisége 248,62 gramm.

21. oldal utolsó bekezdésében pontosítandó az ott feltüntetett 196 % akként, hogy a jelentős mennyiség alsó határának legalább 300 %-a.

A 22. oldal első bekezdése pontosítandó az ott feltüntetett százaléknál akként, hogy a jelentős mennyiség alsó határának legalább 300 %-a.

A 22. oldal negyedik bekezdésében az utolsó sornál a jelentős mérték kifejezés helyett a jelentős mennyiség kifejezés használandó.

A 22. oldal hatodik bekezdése: I. r. vádlottnak 1.123.250,- Ft, II. r. vádlottnak 1.139.000,- Ft, VI. r. vádlottnak 199.000,- Ft anyagi haszna származott.

A kannabisz a Btk. 459. § (1) bekezdésének 18/a. pontja alapján kábítószernek minősül az 1961. évi Egységes Kábítószer Egyezmény I. számú jegyzéke alapján.

Az amfetamin a Btk. 459. § (1) bekezdésének 18/b. pontja alapján kábítószernek minősül a pszichotróp anyagok listáját tartalmazó I. számú jegyzék értelmében.

Az így pontosított, illetőleg kiegészített tényállás most már megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (3) bekezdése nyomán.

Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethetnek a Be. 593. § (1) - (3) bekezdéseiből következőleg.

Az irányadó tényállás alapján az első fokon eljáró bíróság helytállóan vont következtetést a vádlottak bűnösségére, kivéve a VI. r. vádlottat érintően.

A Btk. 176. § (1) bekezdése alapján, aki kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz vagy azzal kereskedik, kábítószer-kereskedelem büntette miatt felel, és két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az (5) bekezdés a) pontja szerint, aki csekély mennyiségű kábítószerrel kínál vagy átad, az (1) bekezdésben meghatározott esetben vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 177. § (1) bekezdése értelmében az a tizennyolcadik életévét betöltött személy, aki a c)

alapján oktatási, közlekedési, gyermekjóléti vagy gyermekvédelmi feladatok ellátására rendelt épület területén, illetve annak közvetlen környezetében kábítószer

ca) kínál, átad,

cb) forgalomba hoz vagy azzal kereskedik, megvalósítja a kábítószer-kereskedelem büntetettét.

A (2) bekezdés kimondja, hogy a büntetés 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha a bűncselekményt

a) jelentős mennyiségű kábítószerre,

b) bünszövetségben követik el.

A (4) bekezdés rögzíti, hogy aki az (1) bekezdés ca) pontjában meghatározott bűncselekményt csekély mennyiségű kábítószerre követi el, egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. részében az alábbiakat taglalja:

A kereskedéssel elkövetés tényállásszerűségének értelmezéséhez - megőrizve a BK 155. számú állásfoglalás II/5/b) pontjának elvi tartalmát - a BH1999. 101. számú eseti döntés ad iránymutató szempontokat.

Ezekben elvi élel kifejezettek szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, adásvételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

A kereskedés elkövetési fordulatainak - eltérően a forgalomba hozataltól - a kísérleti stádiuma általában kizárt.

A Kúria 57. BK véleménye II/5. pontja értelmében

a) kábítószerrel hoz forgalomba az, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja,

b) a kábítószerrel kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában.

A kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. Magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását.

Az elkövető haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, és cselekménye - a törvény rendelkezésével fogva - mindig tettesi magatartás.

A BH2013. 264. számú eseti döntés arra világít rá, hogy a kábítószer forgalomba hozatala a kábítószer átadásán túlmenő több résztvékenységből - pl. eladók, a vevők felkutatása, a kábítószer tárolása, csomagolása, szállítása stb. - tevődhet össze.

Ezért a résztvékenységben részvétel nem bűnszegédi, hanem tettesi (társtettesi) elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása.

Az elkövető amennyiben haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, cselekménye kereskedésként a törvény rendelkezésével fogva mindig tettesi magatartás.

A fentiekből következően VI. r. vádlott kivételével a többi vádlott cselekményeinek minősítése törvényes, azonban I. r., II. r. és VIII. r. vádlottnál a társtettesi minőségre utalás mellőzendő.

III. r., IV. r., V. r. vádlottaknál a bűnszegédi alakzat nem kifogásolható ugyanakkor, hiszen segítséget nyújtottak abban, hogy az I. r. vádlott eljusson a VI. r. vádlotthoz.

A II. r. vádlottnál a Btk. 177. § (2) bekezdés esetében b) mellett az a) pont is feltüntetendő, ugyanis cselekményét jelentős mennyiségű kábítószerre követte el.

Az elsőfokú bíróság által a bünszövetség körében, mint minősítő körülmény körében kifejtettekkel az ítélet tábla teljes mértékben egyetért, kifogástalan a Btk. 459. § (1) bekezdésének 2. pontja megjelölése, illetőleg a Kúria IV. számú büntető elvi döntésének felhívása.

Az a körülmény, hogy a tettesek egymás tevékenységéről tudva, közösen követnek el bűncselekményt, nem azonos a bűncselekmények szervezett elkövetésével. A társtettesesség megállapításához elegendő egyetlen cselekményre vonatkozó esetleges előzetes megállapodás, bünszövetségnél viszont a megállapodás mindig előzetes, mindig több azonos vagy különböző bűncselekmény elkövetésére irányul, és az elkövető tudata mindig átfogja, hogy magatartása szervezett bűnözésben való részvétel. A megállapodás lehet hallgatóságos is, a félreérthetetlenül a bűnözésre irányuló akarategység is. Ilyen megállapodásra általában az olyan bűncselekményeknél lehet következtetni, ahol az elkövetők ismétlődően az azonos vagy hasonló alkalmat keresték, vagy használták fel bűncselekmények megvalósításához. Amikor tehát az elkövetők ráutaló magatartásából egyértelműen felismerhető a bűnözésre irányuló következetesség, tervszerűség és az egyezőség, akkor valósul meg a hallgatóságos megállapodás.

A Kúria IV. számú Büntető elvi döntés 5. pontja rögzíti, hogy a bünszövetségben való elkövetés megállapítása esetén is alkalmazni kell a Btk.-nak a tettesekre és a részességekre vonatkozó rendelkezéseit. A bünszövetség keretében tanúsított elkövetői magatartás tehát minősíthető tettesi, társtettesi, felbujtói vagy bűnszegédi tevékenységnek.

A Btk. 12. §-a értelmében elkövető a tettes, a közvetett tettes és a társtettes (a továbbiakban együtt: tettesek), valamint a felbujtó és a bűnszegéd (a továbbiakban együtt: részesek).

Az önálló tettes a bűncselekmény törvényi tényállását - egészében vagy részben - egyedül, kizárólag a saját cselekményével valósítja meg. A bűncselekmények egy részének több önálló tettese is lehet. A szükségképpen többes közreműködés eseteiben - ez valójában néhány különös törvényi tényállást jelent csak - a bűncselekmény megvalósulásához ugyanis több személy együttműködése szükséges. Az ilyen bűncselekmények sajátossága, hogy tettesként csak több személy által valósítható meg. Ilyenkor nincs helye a társtettesi minőség megállapításának, a tettesek valamennyien önálló tettesként felelnek. A szükségképpen többes közreműködés körébe tartozó tényállásokat két csoportra lehet osztani: az ún. konvergens bűncselekmény esetén a tettesek cselekménye egy közösen elérni kívánt "külső" cél irányába hatóan, mintegy párhuzamosan halad, az ún. találkozó bűncselekmény esetén a tettesek magatartása egymás felé irányul, egymást kiegészíti. (Új Btk. Kommentár, Nemzeti Közszoigálati és Tankönyvkiadó, Budapest, 2013, a főszerkesztő: Dr. Polt Péter).

Jelen ügyben I. r. vádlott, mint kereskedő saját fogyasztói körrel rendelkezett, a fogyasztói számára haszonnal értékesítette a korábban beszerzett kábítószer t. Magatartása ezáltal önálló tettesi magatartás. Az általa értékesített kábítószer t. több forrásból szerezte be, az egyik ilyen személy volt a II. r. vádlott. II. r. vádlott önállóan értékesítette a birtokába jutott kábítószer t. haszonnal több alkalommal az I. r. vádlottnak, magatartása szintén önálló tettesi magatartás.

Az ítélet tábla I. r. vádlott és II. r. vádlott kábítószer-kereskedelem büntettként minősített cselekményénél a társtettesi minőség mellőzése mellett a Btk. 177. § (1) bekezdésének c) pontját és cb) alpontjának II. fordulátát, valamint (2) bekezdés a) és b) pontját jelöli meg.

III. r., IV. r., V. r. vádlottak esetében a bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettként minősített cselekményüknél a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulátát is megjelöli.

A VII. r. vádlottat érintően a kábítószer-kereskedelem büntettként a Btk. 177. § (1) bekezdésének c) pontja és ca) alpontjának II. fordulata, továbbá (4) bekezdése felhívásával jelöli meg.

A VIII. r. vádlott kábítószer-kereskedelem vétségeként minősített cselekményénél a társtettesi minősítést mellőzve a Btk. 176. § (1) bekezdését továbbá a (5) bekezdésének a) pont II. fordulátát tünteti fel.

Visszaulva a Kúria 1/2017. Büntető jogegységi határozat I/3. pontjára - a kábítószerre elkövetett bűncselekmények értelmezése kapcsán - rögzíthető, hogy természetes egységet csak az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása teremthet.

VI. r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

VI. r. vádlott szabadságvesztés büntetését töltötte 2018. június 28. óta 2020. március 6. napjáig, mivel a Nyíregyházi Járásbíróság 2017. június 7. napján kelt 19.B.183/2017/45. számú ítéletével, mely a Nyíregyházi Törvényszék 1. Bf. 607/2017/6. számú határozatával 2018. február 27. napján emelkedett jogerőre, a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő kábítószer-kereskedelem büntette miatt 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elkövetési idő: 2015. szeptember - 2016. június 16.

A jelen eljárás tárgyát képező kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdése) bűncselekménynek az elkövetési ideje 2016. január.

A Kúria 6/2009. Büntető jogegységi határozata a bűncselekmény egységébe tartozó cselekmények elbírálásáról és az egységébe tartozó részselekménnyel kapcsolatos vádemelés, illetőleg perújítás lehetőségéről tartalmaz rendelkezéseket:

Amennyiben a bíróság a vád tárgyává tett és a bűncselekmény egységébe tartozó cselekményt jogerősen elbírálta, határozata e bűncselekmény tekintetében res iudicatát eredményez. Erre figyelemmel nincs helye újabb vádemelésnek olyan részselekmény miatt, amely a már elbírált bűncselekmény egységébe tartozik, de nem képezte a jogerős határozatban megállapított tényállás részét.

Ebben az esetben perújításnak lehet helye.

A BH2018. 163.I. rész eseti döntés a következőket tartalmazza:

Természetes egységbe az egymással személyi és tárgyi összefüggésben álló, azonos törvényi tényállást kimerítő cselekmények közül is csak az vonható, amelyek között szoros tér- és időbeli kapcsolat is felismerhető. Nincs törvényi alapja annak, hogy a közel 1 év időközönbséggel megvalósult ugyanolyan bűncselekményt (természetes) egységbe lehessen vonni, és ehhez képest - az utóbbit a korábbi elítélés folytán - elbíráltnak, ítélt dolognak tekinteni.

A kábítószer fogyasztása olyan sértő jellegű magatartás, amibe a büntetőjogi beavatkozás lehetőségét, annak ellenőrzése, ismertetése válása nyitja meg. Két, egymástól távol álló időpontban - 11 hónapos időmúlás - megvalósult cselekmény között tárgyi összefüggés nem áll fenn; a második esetben már nyilvánvalóan nem volt a szervezetében a korábbi alkalommal elfogyasztott kábítószer, a közbeeső időszak alatti fogyasztásra pedig nincs adat. Ekként nyilvánvalóan két elkülönült cselekményről lehet szó, amelyek között sem tér, sem időbeli összefüggés nem áll fenn.

A BH2019. 287. számú eseti döntés értelmében természetes egységbe csak szoros tér-és időbeli kapcsolatban álló cselekmények tartoznak. Törvénysértő ezért a több mint 7 hónap időkülönbséggel megvalósított két ugyanolyan cselekmény természetes egységként kezelése folytán az utóbbit a korábbi elítélése hivatkozással ítélt dolognak tekinteni (Btk. 178. § (6) bekezdés, Be. 4. § (3) bekezdése, 567. § (1) bekezdésének b) pontja, 663. § (2) bekezdése).

A Kúria Bfv.III.1386/2017. számú határozata szerint két cselekmény között eltelt mintegy 11 hónapos időmúlás még a folytatólagos elkövetés törvényi egységének megállapítását is kizárná, annak ugyanis a Btk. 6. § (2) szerinti feltétele - egyebek mellett - a rövid időközökkel való elkövetés. Ennek a közel egy éves időmúlás a következetes bírói gyakorlat szerint már nem felel meg. Ehhez képest pedig a természetes egység még szigorúbb időbeli kapcsolatot követel meg.

Jelen ügyben VI. r. vádlott személyét illetően a vád tárgyává tett kábítószer-kereskedelem büntette cselekmény 2016 januári elkövetést takar.

Az ítélet tábla megállapítja, hogy bűncselekményi egységet képez a 2015. szeptember - 2016. június 16-ig elkövetett és jogerősen elbírált kábítószer-kereskedelem büntettével a vád tárgyává tett cselekmény.

A természetes (és a törvényi) egység, mint egy rendbeli bűncselekmény különböző rész-cselekményeit egy eljárásban kell elbírálni. Ha erre bármely okból nem kerül sor, az utóbb ismertté vált rész-cselekmények önálló elbírálását a "res iudicata" kizárja. Ha tehát utóbb derül ki, hogy a terhelt a korábbi ítélet hozatalát megelőzően további olyan bűncselekményeket is megvalósított, amelyek a már elbírált bűncselekményi egységbe tartoznak, a többszöri eljárás tilalma folytán az újabb büntetőeljárás lefolytatása kizárt.

A "res iudicata" nem a büntetőjogi felelősségre vonás anyagi jogi akadálya, hanem a büntetőeljárás akadálya (Be. 4. § (3) bekezdés). Jogilag "res iudicata" a jogerő előtt - első fokon - a Be. 567. § (1) bekezdésének b) pontja alapján - eljárást megszüntető ok (ha a cselekményt jogerősen elbírálták), másodfokon pedig - a Be. 607. § (1) bekezdése alapján - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, egyben eljárást megszüntető ok. A "res iudicata" a jogerő után perújítási ok, és nem pedig felülvizsgálat oka [BH2019. 287. (28) bekezdés - (29) bekezdések].

A Be. 607. § (1) bekezdése kimondja, hogy a másodfokú bíróság az 567. § (1) bekezdésében és (2) bekezdésében meghatározott esetben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.

A Be. 567. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében a bíróság ügydöntő végzésével az eljárást megszünteti, ha a cselekményt jogerősen elbírálták.

A Be. 4. § (3) bekezdése rögzíti, miszerint büntetőeljárás nem indítható, illetve a megindult büntetőeljárást meg kell szüntetni, ha az elkövető cselekményét már jogerősen elbírálták.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla VI. r. vádlott esetében a vele szemben társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdése) miatt indult büntetőeljárást a Be. 4. § (3) bekezdése, 567. § (1) bekezdésének b) pontja és 607. § (1) bekezdésének felhívásával megszüntette az elsőfokú ítélet reá vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezése mellett.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az első fokon eljáró bíróság túlnyomórészt feltárta.

A másodfokú eljárásban mindegyik vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként jelentkezett a további időmúlás az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől számítva (2019. szeptember 4.), II. r. vádlottnál betegsége, egészségi állapotának romlása és az, hogy beismerő vallomást tett, cselekményét megbánta. Enyhítő körülmény az I. r. és II. r. vádlottaknál, hogy az eljárás alatt csaknem végig kényszerintézkedés hatálya alatt álltak.

A súlyosító körülmények közül a társtettesi alakzat mellőzendő.

II. r. vádlottnál nem a többszörös visszaesői minőség, hanem a többszörös visszaesői minőség megállapításához szükséges elítéléseken túli büntetettség a súlyosító körülmény (Kúria 56.BK vélemény II/2).

A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el.

A Btk. 80. § (1) bekezdése értelmében a büntetést az e törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

A törvényszék a büntetés kiszabása során nem volt kellő figyelemmel arra, hogy az egyes elkövetők személyéhez mekkora mennyiségű kábítószer köthető, az miként viszonyul a jelentős mennyiség alsó határához, továbbá az egyes vádlottak alkalomszerűen, egy - két alkalommal, vagy ezt jelentősen meghaladó több alkalommal vettek részt a kábítószerrel elkövetett bűncselekményekben.

A büntetés kiszabásakor a bíróság által alkalmazott joghátránynak az egyéniesítés elvét is szolgálnia kell, de ugyanakkor a belső arányosság elvének is meg kell felelnie.

Az összes szempontot egybevetve az ítéletábra arra a meggyőződésre jutott, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés az enyhítő szakasz alkalmazása mellett 4 évre enyhítve, kellően szolgálhatja a büntetés célját.

II. r. vádlott esetében megjegyzendő, hogy többszörös visszaesői minősége folytán a vele szemben kiszabható szabadságvesztés büntetés tartama öt évtől 25 évig terjedő szabadságvesztés (Btk. 89. § (1) bekezdése). Büntetésének középértéke 15 év, így az elsőfokú bíróság által kiszabott 6 év 2 hónap szabadságvesztés csupán a másodfokú eljárásban javára jelentkező enyhítő körülmények nagyobb nyomatéka folytán tekinthető eltúlzott mértékű büntetésnek, annak enyhítése volt indokolt.

III. r., IV. r., V. r. vádlottak I. r. vádlott egy részecselekményéhez nyújtottak segítséget, magatartásuk bűnsegédi magatartás. Az általuk elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdése) büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés büntetés.

A Btk. 82. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne.

(2) bekezdés az (1) bekezdés alapján, ha a büntetési tétel alsó határa

c) a két évi szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb egyévi,

d) egyévi szabadságvesztés, ehelyett rövidebb tartamú szabadságvesztést lehet kiszabni.

(3) bekezdés a (2) bekezdés d) pontja esetében szabadságvesztés helyett elzárás, közérdekű munka vagy pénzbüntetés, illetve büntetések egymás mellett is kiszabható.

(4) bekezdés kísérlet vagy bűnsegély esetében, ha a (2) bekezdés alapján kiszabható büntetés is túl szigorú lenne, a büntetést a (2) bekezdés soron következő pontja alapján lehet kiszabni.

III. r. vádlott három ízben nyújtott segítséget I. r. vádlottnak a kábítószer kereskedelem büntetében, a személyéhez köthető kábítószer nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 0,16 %-a.

IV. r. vádlott egy ízben nyújtott segítséget I. r. vádlottnak a kábítószer-kereskedelem büntetében, a személyéhez köthető kábítószer nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 0,07 %-a.

V. r. vádlott két ízben nyújtott segítséget I. r. vádlottnak a kábítószer-kereskedelem büntetében, a személyéhez köthető kábítószer nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 0,14 %-a.

I. r. vádlott felelősségre vonására kábítószer-kereskedelem büntette miatt akként került sor, hogy a személyéhez köthető kábítószer meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak legalább 300 %-a volt.

V. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett az ügyben, mely nyilatkozatát a törvényszék végzéssel elfogadta. Az ítéletábra álláspontja, hogy ennek a vele szemben kiszabott büntetésben kifejezésre kellett volna jutnia.

Az eddig részletezettekre figyelemmel az ítéletábra III. r., IV. r. és V. r. vádlottak büntetésének enyhítésére látott lehetőséget akként, hogy a III. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 82. § (2) bekezdésének c) pontja szerinti enyhítő szakaszt alkalmazta, míg a IV. r. vádlott és V. r. vádlottaknál lehetőséget látott a Btk. 82. § (2) bekezdésének c), d) pontja alkalmazására, továbbá (3) bekezdésének alkalmazására is a (4) bekezdésre tekintettel.

IV. r. és V. r. vádlottaknál a pénzbüntetés kiszabására a Btk. 50. §-a alapján került sor, míg meg nem fizetése esetén az átváltoztatásra vonatkozó rendelkezés a Btk. 51. §-án alapul. Természetesen a mellőzni kellett a közügyektől eltiltást, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezéseket is ezen két vádlott esetében.

A VII. r. vádlottat illetően a terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntette kapcsán a büntetési tételkeret egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés büntetés. VII. r. vádlott egyetlen egy ízben adott át ...nak kábítószer, melynek hatóanyag-tartalma nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 1,6 %-a volt. Erre figyelemmel is az ítéletábra a Btk. 82. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pontja, illetőleg (3) bekezdés alapján pénzbüntetés kiszabását tartotta megfelelőnek a Btk. 50-51. §-a alapján.

Az ítéletábra megjegyzi, hogy hasonló jellegű ügyben a Kúria az enyhítő rendelkezés alkalmazását nem kifogásolta (BH2020.230.).

A közügyektől eltiltást, a végrehajtási fokozatra és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezéseket mellőzni kellett VII. r. vádlottnál is a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetése végrehajtásának elrendelésére vonatkozó döntéssel együtt, ahogy ez az V. r. vádlottnál is indokoltta vált.

A védelem által enyhítés végett bejelentett fellebbezés az I. r., II. r., III., IV., V. és VII. r. vádlottaknál eredményre vezetett.

VIII. r. vádlott esetében nyilvánvaló elírás volt pénzbüntetésénél a halmazati büntetésre utalás, hiszen kábítószer-kereskedelem vétségében került felelősségének megállapítására sor. A VIII. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő pénzbüntetésbe történő beszámításáról nem rendelkezett a törvényszék, mely hiányosságot az ítéletábra pótolta a Btk. 92. § (1) bekezdése és (2) bekezdése megjelölésével. A beszámítás folytán a ténylegesen megfizetésre váró pénzbüntetés 2.400,- Ft-ban határozható meg két napi tétel figyelembevételével, illetve egy napi tétel összegét 1.200,- Ft-ban számításba véve. Rendelkezett az ítéletábra meg nem fizetés esetén a pénzbüntetés szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatása felől is.

A Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja kimondja, hogy vagyonekobbzást kell elrendelni arra a bñncselekmény elkovetéséből eredő vagyorra, amelyet az elkovető a bñncselekmény elkovetése során vagy azzal összefüggésben szerzett, míg az e) pont értelmében a vagyorra, amelyet a bñncselekmény elkovetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatottak, vagy arra szántak.

A Kúria 1/2008. Büntető jogegységi határozata tartalmazza, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 77/B. § (1) bekezdésének a) pontja és d) pontjára figyelemmel - jelenleg hatályos Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja és e) pontja - a kábítószerrel visszaélés bñncselekményének elkovetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyorra vagyonekobbzást kell elrendelni.

A vagyonekobbzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bñncselekménnyel összefüggő teljes vagyorra el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkovető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonekobbzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

A büntető jogegységi határozat kiemeli, hogy a vagyonekobbzást arra a bñncselekmény elkovetéséből eredő vagyorra kell elrendelni, amelyet az elkovető a bñncselekmény elkovetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Az intézkedés hatályos rendelkezéseit megfogalmazó törvény indokolása valóban tartalmazza azt, hogy a vagyonekobbzás célja a terhelt vagyoni helyzetének a bñncselekmény elkovetését megelőző állapotba történő visszaállítása.

A kábítószerrel visszaélés elkovetési magatartásai közül azoknál, amelyek a kábítószer értékesítése révén valósulnak meg, az intézkedés jogalapját maga az értékesítés teremti meg; ez az a magatartás, amelyből az elvonandó vagyon ered. Ezért az elkovetést megelőző vagyoni helyzet megítélésénél az értékesítést közvetlenül megelőző vagyoni állapotra kell figyelemmel lenni. Ekkor az elkovető vagyonának már nem része az, amit korábban a kábítószer megszerzésére fordított. Így ennek a törvényi rendelkezésnek az alkalmazása során sem lehet a vagyonekobbzás alá eső vagyon mértékét csökkenteni a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

A fentiek mellett a Btk. 74. § (1) bekezdésének e) pontja alapján a büntető jogegységi határozat értelmében vagyonekobbzást kell elrendelni arra a vagyorra is, amit a bñncselekmény elkovetése céljából az ehhez szükséges (vagy ezt könnyítő) feltételek biztosítása végett szolgáltatottak (vagy arra szántak). Miután a kábítószer értékesítéséhez elengedhetetlenül szükséges annak megszerzése, a megszerzésre összefüggő kiadás nem más, mint a bñncselekmény elkovetéséhez szükséges feltételek biztosítására szolgáló vagyon, így az mindenképp elkobbzandó. Ezen túlmenően a kábítószer megszerzése önmagában is bñncselekményt valósít meg, így a vagyonekobbzás alkalmazása az arra fordított vagyorra ez okból sem mellőzhető. Mindezekből következően a vagyonekobbzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bñncselekménnyel összefüggésben szerzett teljes vagyorra el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkovető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonekobbzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

A vagyonekobbzás alkalmazása az értékesítésre szánt kábítószer megszerzésére fordított, vagy erre szánt vagyorra ugyanúgy kiterjed, mint a bñncselekmény elkovetéséből eredő haszonra.

A Btk. 74. § (1) bekezdésének c) pontja (hatályos 2015. szeptember 15-től), mely hatályos volt az

elkövetés időpontjában kimondja, hogy vagyonekobbzást kell elrendelni arra a vagyron, amelyet a kábítószer-kereskedelem vagy az embercsempészs elkövetője a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett.

A Btk. 74. § (4) bekezdése szerint az ellenkező bizonyításáig vagyonekobbzás alá eső vagyonnak kell tekinteni

b) a 74. § (1) bekezdésének c) pontja esetében a kábítószer forgalomba hozatalának, illetőleg az azzal való kereskedelem ideje alatt szerzett valamennyi vagyont.

A Btk. 74. § (5) bekezdése azt is rögzíti, hogy nem rendelhető el vagyonekobbzás

c) a 74. § (1) bekezdésének b) és c) pontja esetében, ha a vagyon törvényes eredete bizonyított.

A Btk. 75. § (1) bekezdése értelmében a vagyonekobbzást pénzösszegben kifejezve kell elrendelni a) ha a vagyon már nem lelhető fel.

Igaz ugyan, hogy 2016. október 28-tól módosultak részben a most megjelölt szabályok, a 2016. évi CIII. törvény 56. §-a hatályon kívül helyezte a Btk. 74. § (1) bekezdésének b) és c) pontját, valamint (4) bekezdését és (5) bekezdésének c) pontját, azonban helyettük a 74/A. § került beiktatásra.

Az ítéletáblának az elkövetés idején hatályos törvényi rendelkezésekre kellett tekintettel lennie.

Az irányadó tényállásból megállapítható, hogy I. r. vádlott III. r. vádlottnak 2014 év óta 2016. évvel bezárólag 127.500,- Ft értékben értékesített kábítószer. Az I. r. vádlott a VI. r. vádlottól beszerzett kábítószerért 2016. januárban 199.000,- Ft-ot fizetett. I. r. vádlott a II. r. vádlottól beszerzett kábítószerért 2016. június - szeptember között 1.105.000,- Ft-ot fizetett ki és II. r. vádlottól próbaképpen vásárolt kábítószerért 34.000,- Ft-ot fizetett külön.

A kábítószer átlagosan 2500,- forintért értékesítette az I. r. vádlott. A VI. r. vádlottól beszerzett 99,5 g kábítószerrel (beszerzéskor 2000,- Ft volt grammja) grammonként 500 Ft hasznót realizált az I. r. vádlott, ez összesen 49.750,- Ft-ot jelent.

A II. r. vádlottól beszerzett kábítószerrel (beszerzéskor 1700,-Ft volt grammja) grammonként 800,- Ft haszonhoz jutott.

A II. r. vádlottól beszerzett összesen 650 g kábítószerből a házkutatás és lefoglalás adatait figyelembe véve összesen 278,8 g-ot értékesített, hiszen a lefoglalt mennyiség 248,6 és 122,6 g, azaz 371,2 g volt.

A 278,8 g-ot 2500,- Ft-tal figyelembe véve, így a bevétel 697.000,- Ft-ban állapítható meg.

Végül a próbaképpen vásárolt 20 gramm kábítószerrel a grammonkénti 800,- Ft-tal számolva 16.000 Ft haszná keletkezett az I. r. vádlottnak.

127.500,- Ft, 199.000,- Ft, 34.000,- Ft, 49.750,- Ft, 697.000,- Ft és 16.000,- Ft, összesen 1.123.250,- forint, amely a kábítószer-kereskedelemmel összefüggésbe hozható vagyron értéke.

Az I. r. vádlottól a házkutatás alkalmával és elfogásakor 2.244.500,- Ft-ot foglaltak le. Ebből a nagymama és az édesanya pénze, amit bizonyított a törvényszék (ítélet 31. oldal második bekezdés) 558.107,-Ft - 558.107,- Ft volt, vagyis 1.116.214,- Ft. Bár az elsőfokú bíróság ítélete 44. oldalán alulról harmadik bekezdésben helyesen állást foglalt abban, hogy a családtagok igazolt megtakarítása vagyonekobbzás alá nem eshet, ezt mégis ítélete rendelkező része nem tükrözi vissza, illetőleg a tényállásban sem szerepeltette ezt.

A családtagok megtakarítása esetében a lefoglalás megszüntetése és kiadás felől kellett volna határozni a Be. 320. § (1) bekezdésének a) pontja, 321. § (1) bekezdése alapján. Az ezt követően fennmaradó összegből 1.123.250,- Ft, mely vagyonekobbzás tárgya, hiszen a kábítószerrel elkövetett bűncselekmény kapcsán az előbbiekben kiszámolt vagyron értéke 1.123.250,- Ft. Végül a kiadást és

a vagyonekobbzást követően a fennmaradó 5.036,- Ft az, amely a bűnügyi költség biztosítására visszatartásra került.

II. r. vádlottnál az 1.105.000,- Ft-hoz hozzáadandó a próbaképpen eladott kábítószer kapcsán részére kifizetett 34.000,- Ft, így 1.139.000,- Ft a vagyonekobbzás összege helyesen a II. r. vádlottat érintően. III. r. vádlott esetében a vagyonekobbzást mellőzte az ítéletábla, hiszen a VI. r. vádlott volt az, aki gazdagodott a 199.000,- Ft-tal.

A kábítószeres elkobzása során külön kiemelendő, hogy mindig a lefoglalást fogatosító nyomozóhatóságot, ügyszámát, továbbá a vegyész szakértői véleményt készítő intézet megnevezését és szakértői véleményének számát kell megjelölni az egyes tételszámok, tételek rögzítése mellett. Ezeknek az adatoknak a kötelező feltüntetésére minden vegyész szakértői vélemény bevezető része felhívja a bíróságok figyelmét. A megjelölt adatok részletezésének hiányában az elkobzás ténylegesen nem teljesíthető, ezért az ítéletáblának az elsőfokú bíróság elkobzásra vonatkozó pontatlan rendelkezéseit mellőznie kellett és érdemben döntenie kellett az elkobzásról.

Az ítélet további rendelkezései helyesek és törvényesek.

A kifejtettre tekintettel az ítéletábla a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében.

II. r. vádlottnál a bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés a 92. § (1) bekezdésén és (3) bekezdés a) pontján alapul.

A másodfokú eljárásban a bűnügyi költség viselése felől az ítéletábla a Be. 613. § (1) bekezdése és 574. § (1) és (4) bekezdései alkalmazásával döntött akként, hogy a kirendelt védőknek felkészülési díjat is megállapított a 32/2017.(XII.27.) IM rendelet 9.§ (2) bekezdés és 7. § (2)-(3) bekezdései alapján, a legkisebb összegnél a kirendelt ügyvédi óradíjnak megfelelő 6.000,- Ft-ot figyelembe véve. A tárgyalási 7 órára 42.000,- Ft a kirendelt ügyvédi óradíjak összege, míg a felkészülési díj ennek 20 %-a, vagyis 8.400,- Ft.

Az ítéletábla rögzítette VII. r. vádlott megváltozott személyi igazolvány számát.

Az ítéletábla megállapítja, hogy a VI. r. vádlottat érintően a megtérítés feltételei fennállnak (Be. 576. § (2) bekezdés).

VI. r. vádlottat illetően a jogorvoslati jogot a Be. 615. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja, továbbá 616. §-a biztosítja, figyelemmel az 582. § (1) bekezdésére is.

Az ítéletábla a VIII. r. vádlott esetében megállapított bűnügyi költség vonatkozásában az elsőfokú eljárást illetően a részletfizetést a Be. 578. § (1) bekezdése, 843. §-a és a Bv. tv. 42. § (1) bekezdése alapján engedélyezheti jogerő után.

Debrecen, 2020. szeptember 9.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró, Dr. Lányi Csaba sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 25.B.128/2018/82. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatával I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VII. r., VIII. r. vádlottak vonatkozásában 2020. szeptember 9. napján, míg VI. r. vádlott vonatkozásában 2020. szeptember 14. napján jogerős.

Debrecen, 2020. szeptember 22.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

Debreceni Ítélőtábla
Bf.I.659/2019/99. szám

A Debreceni Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2020. szeptember 21. napján meghozta a következő

v é g z é s t:

A bűnszövetségben, jelentős mennyiségű kábítószerre, oktatási, közlekedési feladatok ellátására rendelt épület közvetlen környezetében elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Debreceni Ítélőtábla 2020. szeptember 9. napján kihirdetett Bf.I.659/2019/97. számú ítéletének rendelkező részében a harmadik bekezdésben a IV. r. vádlott nevét ...ra javítja.

A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság 090000/209/2016. számú ügyében a lefoglalt és hatósági letétben elhelyezett 2.244.500,- (kettőmillió-kettőszáznegyvennégyezer-ötszáz) Ft-ból 1.116.214,- (egymillió-egyszáztizenhatezer-kettőszáztizennégy) Ft lefoglalását szünteti meg az ítélőtábla és rendeli kiadni szám alatti lakosnak, ugyanakkor 5.036,- (ötezer-harminchat) Ft összeget tart vissza az I. r. vádlottal szemben megállapított bűnügyi költségre.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A Debreceni Ítélőtábla az ügyben 2020. szeptember 9. napján hozta meg Bf.I.659/2019/97. számú jogerős ítéletét.

Az ítélet rendelkező részében a harmadik bekezdésben a IV. r. vádlott nevében egy betű elírásra került, a IV. r. vádlott neve helyesen:

A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság által lefoglalt és hatósági letétben elhelyezett 2.244.500,- forint összegből leírási hiba folytán a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelt összeg szám alatti lakos esetében helyesen 1.116.214,- Ft, míg ennek következtében számítási hiba folytán a fennmaradó összeg helyesen 5036,- Ft, mely visszatartandó az I. r. vádlottal szemben megállapított bűnügyi költségre.

Az ítélet tábla kijavító végzését a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 554. § (1) bekezdésének b) pontja és 453. § (1) és (2) bekezdése alapján hozta meg.

A jogorvoslat lehetőségét a Be. 453. § (3) bekezdésének a) pontja és b) pontjában meghatározottak zárják ki a jelen végzéssel szemben.

Debrecen, 2020. szeptember 16.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró, Dr. Lányi Csaba sk. bíró

Záradék: Az ítélet tábla jelen végzése a mai napon véglegessé vált.

Debrecen, 2020. szeptember 21.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke